

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12724/2024
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца Јавно комунално-стамбено предузеће „Зајечар“ са седиштем у Зајечару, против тужених АА и ББ, обојице из ..., чији су заједнички пуномоћници Ранко Динић и Петар Здравковић, адвокати из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 454/23 од 09.04.2024. године, у седници одржаној 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 454/23 од 09.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 454/23 од 09.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 559/21 од 02.11.2022. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Николе Цветковића из ... И Ивк 913/20 од 04.08.2020. године за износ главног дуга од 30.485,95 динара са законском затезном каматом од 30.07.2020. године до исплате, за износ од 4.106,94 динара и у делу трошкова извршења од 7.831,90 динара. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу на име главног дуга исплате 16.214,64 динара са законском затезном каматом од 30.07.2020. године до исплате и 739,28 динара на име обрачунате законске затезне камате на главни дуг због доцње у плаћањима месечних износа до 30.07.2020. године. Ставом трећим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиоца у делу којим је тражио да се тужени обавезу да му исплате 1.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка од 71.880,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 454/23 од 09.04.2024. године, одбијена је жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су другостепени суд дао за своју одлуку, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Побижаном пресудом одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља и тужени су обавезани да тужиоцу исплате на име дуга (износе ближе наведене у изреци првостепене пресуде) по основу пружених услуга грејања стамбеног простора. О основаности захтева, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене одредбе члана 35. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом („Службени лист Града Зајечара“, бр. 47/2015 и 7/2017 – др. одлука). У побижаној другостепеној одлуци изражен је правни став да се туженима и даље испоручује услуга грејања по основу топлотних добитака, без обзира на чињеницу да је стан тужених искључен са система грејања, због чега су у обавези да тужиоцу накнаде трошкове ове услуге (у износу од највише 30% цене грејања), што је у складу са праксом Врховног суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Поред тога, тужени нису уз ревизију доставили пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење (тужба) поднет је јавном извршитељу 30.07.2020. године. Вредност предмета спора је 36.092,89 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић